

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – KA Finanz AG/Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

(Lieta C-483/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Romas konvencija – Piemērojamie tiesību akti – Pārrobežu apvienošanās – Direktīva 78/855/EEK – Direktīva 2005/56/EK – Apvienošana pievienojot – Kreditoru aizsardzība – Visu iegūstamās sabiedrības aktīvu un pasīvu nodošana ieguvējai sabiedrībai

(2016/C 211/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: KA Finanz AG

Atbildētāja: Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Rezolutīvā daļa:

1) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- tiesību akti, kas pēc pārrobežu apvienošanās pievienojot ir jāpiemēro tādu iegūstamās sabiedrības noslēgto aizdevuma līgumu, kādi ir pamatlietā aplūkoti aizdevuma līgumi, interpretācijai, saistību izpildei, kā arī darbības izbeigšanai, ir tiesību akti, kas šim līgumam bija piemērojami pirms šīs apvienošanās;
- noteikumi, kas regulē iegūstamās sabiedrības kreditoru aizsardzību tādā gadījumā, kāds aplūkots pamatlietā, ir valsts tiesību aktu noteikumi, kas bija piemērojami šai sabiedrībai;

2) Padomes 1978. gada 9. oktobra Trešās direktīvas 78/855/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz akciju sabiedrību apvienošanu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvu 2009/109/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šo tiesību normu ir piešķirtas tiesības vērtspapīru, kas nav akcijas, ar kurām saistītas īpašas tiesības, turētājiem, nevis šādu vērtspapīru emitentam.

⁽¹⁾ OV C 46, 09.02.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Sparkasse Allgäu/Finanzamt Kempten

(Lieta C-522/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – LESD 49. pants – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kredītiestādēm ir uzlikts pienākums paziņot nodokļu administrācijai informāciju par mirušo klientu aktīviem, lai iekasētu mantojuma nodokli – Šī tiesiskā regulējuma piemērošana filiālēm, kas reģistrētas citā dalībvalstī, kurā atbilstoši banku noslēpumam principā ir aizliegts paziņot šādu informāciju

(2016/C 211/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof